Emilia Guillén presenta a Vilafant el seu camí de superació davant el Parkinson

Ha escrit un llibre emotiu sobre la seva lluita personal, entre pinzells i fogons, per fer front a la malaltia

Emilia Guillén relata les seves vivències

El Casal de la Gent Gran de Vilafant ha viscut aquest dilluns un acte emotiu protagonitzat per una veïna del municipi, Emilia Guillén. Artista dels fogons, va iniciar un camí de superació i creació a través de la pintura quan als 54 anys li van diagnosticar Parkinson. Ha publicat un llibre on s´explica el procés.

Emilia Guillén és una artista dels fogons i des de fa uns anys el seu art l´ha traslladat també a la pintura. Explosions de color sobre tela, caracteritzen les seves obres que denoten unes ganes tremendes de viure, de no defallir davant l´adversitat. Fa quinze anys, quan li van diagnosticar Parkinson, tenia només 54 anys, i va decidir que no es rendiria davant la malaltia. Els metges li van aconsellar que fes alguna activitat per estimular la seva motricitat fina i ella va iniciar classes de pintura a l´escola d´Arts i Oficis de Figueres, al costat del mestre Josep Maria Malats. Els seus fills la descriuen com una dona forta i valenta, amb molta garra, i tota aquesta energia l´ha sabut canalitzar en forma d´art. "Com que és una malaltia degenerativa, que va aparèixer a la meva vida, en una edat primerenca, he viscut recaigudes importants. La darrera em va deixar un any i mig sense poder pintar. Llavors, per mantenir la ment clara i omplir el meu temps, vaig començar a escriure i recopilar les receptes de tota una vida".

Emilia va emigrar d´Andalusia a Catalunya ja fa quaranta anys, quan els seus fills estaven en edat de criança. Havia visitat Figueres en la seva lluna de mel i va ser amor a primera vista. Aquí va muntar diferents negocis d´hostaleria amb el seu home i ella feia les delícies de la clientela amb els seus plats. Gastronomia i art han anat de la mà aquests darrers anys en la seva vida. Ha realitzat exposicions col·lectives i també individuals a Figueres, a la seu del Col·legi d´Advocats i al Consell Comarcal, i també a la sala d´exposicions de l´ajuntament de Vilafant: "On sempre em reben amb els braços oberts". També ha exposat fora de Catalunya, a Rinconada de la Sierra, (Salamanca) i a Madrid, al Teatro Prosperidad. Són pintures plenes de llum que enamoren per la brillantor de colors que utilitza, que han anat evolucionat amb el temps, com també –reconeix– ho ha fet la malaltia. Amb altes dosis d´esforç i disciplina "he intentat mantenir-la a ratlla tots aquests anys: quan començo a pintar em relaxo".

Un dia, aquells que més l´estimen, i saben del seu esforç, van pensar que la seva actitud positiva, davant els cops que dóna la vida, podria motivar altres persones que passen moments difícils. Amb ajuda de laperiodista gallega Lola Ramírez, van posar fil a l´agulla per escriure unllibre de vivències molt personals,Emilia Guillén. Entre pucheros y pinceles. És una biografia emotiva plena de fotografies familiars, records on s´apleguen les seves millors receptes i una selecció dels quadres que ha pintat al llarg de quinze anys, una tria reduïda perquè Emilia ha pintat amb ganes, fins al punt de convertir el garatge de casa en una sala d´exposicions. El llibre l´ha presentat aquest dilluns al Casal de la Gent Gran de Vilafant com no podia ser d´una altra forma envoltada de la gent que l´estima i l´admira.

Font del document:
http://www.emporda.info/fets-gent/2017/01/31/fogons-pinzells-lluitar-contra-malaltia/343964.html?utm_source=rss